

LETTER 12

84
86.4

STEELE

4. Številka Stezic vam prinaša:

Novoletno voščilo

Naš intervju

MLADI LITERAT

Ina: Na odru

B. Joyce: Balada

Vera: Otožni je dan...

B. Joyce: Življenje

C. Herrera - B. Joyce: Življenjska pot Jakoba Gliste

C. Herrera: Mesto v noči

Barba: Sreča pride opolnoči

Mateja: Ljubezen

Mirko: Ogenj hrepenenja

Franci: Tavam v noči

Tomo: Preganjana ljubimca /filmska kritika/

Jaka: V ritmu dunajskega valčka

UREDNIKOV KOTIČEK:

SPORT

Izdaja literarni krožek skupno z aktivom ZMS na gimnaziji.

Glavni urednik: Anton Jakše

Odgovorni urednik: Rudi Primo

Člani uredniškega odbora: Cveti Guček

Nina Golež

Jože Splihal

Milan Markelj

Blagajnik: Mojca Aš

Naslovi in ilustracije: Darko Duh

Izhaja dvakrat mesečno

Cena izvođa 40 din

Novoletno voščilo

Čas prišel je, da od leta
starega se poslovimo,
čas prišel je,
da veseli
si novega in srečnega želimo.
Pred nami vstaja nova zarja,
nove sanje, nov polet,
vsa zardela nas pozdravlja
in naznanja novi svet.

Kdo bi tugoval nad letom starim,
kdo za njim bi brisal si oči,
z njim so upi, časi prošli,
z njim spomini so odšli.

Torej naj le pride novo,
sveže, mlado, radostno,
in da bi se
upi vsi izpolnili z njim
vam uredništvo Štezič želi

Srečno

Novo leto 1964!

NAS^V INTERVJU S TOV. RAVNATELJICO

Kakšno je vaše mnenje o kulturnem življenju na gimnaziji? Ali bi se ga morda dalo poživiti s kakim literarnim večerom?

Kulturnega življenja na gimnaziji ni malo. Del gimnazijcev z veliko gorečnostjo skrbi, da "Stezičice" redno izhajajo, drugi pridno obiskujejo filmski krožek, kjer spoznavajo kvalitete sedme umetnosti, skupina dijakov, ki čutijo sposobnosti za uveljavljanje na odru, obiskujejo vaje dramskega krožka. Vendar jih je še precej ob strani kulturnega dijaškega življenja. Ko me sprašujete, ali bi literarni večer uspel, vam moram odgovoriti, da prav gotovo. Pred leti so prirejali gimnazijci javne literarne večere: Puškinov večer, Tolstojev večer in Večer socialne poezije itn. Obisk novomeške javnosti je pokazal velike simpatije za kulturno udejstvovanje mladine. Morda bi tudi letos poizkusili s Puškinovim večerom, tudi pesnik Srečko Kosovel bi bil lahko predstavljen s svojo poezijo.

Kakšno je vaše mnenje o hora legalis?

Ura, ki jo je šolski odbor gimnazije določil kot hora legalis, je pravilno izbrana. Dijaki novomeške gimnazije lahko tako obiščejo predzadnjo filmsko predstavo. Umetniške prireditve in pa koncerte, ki niso predvajani popoldne, novomeški gimnazijci lahko obiskujejo že vsa leta. Tako niso prikrajšani za kvaliteto in njihovo obzorje se lahko širi. - Mislim pa, da prevelika demokracija o tem, kaj je mlademu človeku dovoljeno in kaj ne, - ni primerna. Tudi odrasel človek marsikaj ne sme storiti, če se v mladosti ne bi naučil odrekovanja, bi imel kasneje v življenju lahko po nepotrebnem velike težave. V vsem času, kar poučujem na gimnaziji, je predstavljala hora legalis težave samo tistim redkim posameznikom, ki tudi sicer niso poznali delovne discipline.

Da kdaj bo trajala novoletna zabava?

Zabava na novoletnem večeru bo trajala tako kot vsako leto. Dijaki prvih razredov bodo zabavo zapustili po končanem programu ob 10^h. Tako so predlagali starši, je pa to tudi v skladu z vzgojnimi principi, po katerih se ravna profesorski zbor gimnazije.

Kako vam ugajajo "STEZICE"?

Stezice so simpatičen mladinski list. Kvaliteta literarnih prispevkov je letos mnogo večja. Nekateri pesmi kažejo, da se poraja med gimnazijci - ustvarjalci nadarjen pesnik. Letos so postale Stezice tako privlačne, da njihovega izida težko čakam. Prav gotovo bi naši generaciji postali marsikateri problemi današnje mladine odmaknjeni, če Stezic na naši gimnaziji ne bi bilo. - Tehnični uredniki Stezic pa bodo morali poskrbeti še za lepšo obliko. Tudi jezikovno so se Stezice zelo izboljšale.

Ali nam lahko kaj poveste o letošnjih zaključnih izpitih?

Republiški sekretariat za šolstvo je zaradi tega, kar so se priprave za novi osnutek navodil o zaključnem izpitu zavleklo, sklenil, da bodo letošnji maturanti opravljali zaključni izpiti po doslej veljavnih navodilih. Seveda je ta koncept pomembnejši, ker tak zaključni izpit ne more pokazati prave podobe abiturienta. - Že v šolskem letu 1964/65 pa bodo navodila izpopolnjena z minimalnimi zahtevami, ki odgovarjajo vsebini šolanja na gimnaziji. Absolvent gimnazije bo moral pri zaključnem izpitu pokazati znanje materinščine in jugoslovanske književnosti ter tujega jezika ali matematike. Izdelati bo moral izpitno nalogo, jo zagovarjati, poleg tega pa si bo moral izbrati še predmet, katerega znanje bo dokazal z ustnim izpitem. - Tako bodo ti izpiti predstavljali zaokrožen zaključek šolanja na gimnaziji.

Zahvalil sem se tov. ravnateljici za izčrpen intervju in ji zaželel srečno Novo leto.

Mladi literat

Ina

NA ODRU

Dvorana pred mano je pogreznjena v temo. Reflektor me boleče zbada v oči. Na sebi čutim pričakujoče poglede. Trema. Odpiram usta in zdi se mi, da iz njih ne bo prišel nikakršen glas. V drobcihsekunde se spominjam vsega, kar je vloženo v to recitacijo. Vse ure, ko sem se "gulila", da mi je pesem prešla v podzavest in da mi sploh ni bilo treba več misliti, kaj pripovedujem. Nato je prišlo piljenje. Spominjam se, kako sem stala pred profesorjem, ki me je učil. Smešno! Imela sem večjo tremo, kot sedaj, pri nastopu, ko poslušam svoj tuji glas, ki prihaja nekje od daleč do mene. Torčj sem vendar le srečno začela? Ko me le ta reflektor ne bi tako bodel v oči!

Kako se mi je doma, pred ogledalom, ko sem pazila na izraz obraza ob posameznih besedah, zdelo vse preprosto! Prideš - poveš - in "Zdravo"! - Pa ni tako. Sploh ne vem, kaj govorim. Slišim le glas - ali sploh pripovedujem pravo pesem? Zadnje čase sem dobila toliko recitacij, da se mi že kar mešajo. Spominjam se trenutkov, ko sem čakala, da prilem na vrsto. Vsi okrog mene so tožili, da imajo grozno tremo! Čudno! Jaz je nisem imela nič! Prideš - poveš - in "Zdravo"! - Toda sedaj jo imam, čeprav še sama sebi nerada priznam. Usta imam suha in glas čuden. Vendar pa panike ni v meni. V pobliskih med avtomatičnim govorjenjem se mi utrinjajo misli.

Kaj neki počenjajo sedaj vsi ti, ki sede v temi in me vidijo, jaz pa njih ne? Gotovo jim je dolgčas. Ali se pogovarjajo? Ali se smejejo? Ali me sploh kdo posluša? Prišli so sem sedet le zato, ker so morali. Ne obtožujem jih, ker sem tudi jaz bila taka, dokler nisem sama začela nastopati. Mogoče je kdo rekel svojemu sosedu: "Kaj se pa ta "afna" "afnâ" tu gori, če ne zna?" Ob tej misli me prevzame strah. Gotovo sem zanič! Kaj me sploh silijo, če vidijo, da ne znam?

Tedaj opazim, da sem končala in da dolg trenutek prazno zrem v temo pred sabo. Hitro se poklonim in z mislijo - "nikoli več ne bom recitirala" - odkorakam v ozadje. Tu me v moje veliko začudenje sprejmejo z besedami: "Lepo je bilo!"

B. Joyce

Avto je s svojimi žarometi previdno tipal v temo. Črna drevesa so se zlovešče svetlikala v temi in raztezala svoje veje v noč... Kazalec na brzinomeru je bliskovito lezel v desno: 100, 120, 140. Tema naokrog je zbujala grozo in rdeče sledi avtomobilov pred mano so ta občutek še stopnjevale. Brezobzirno sem jih povozil...

Nekje iz daljave so se iz teme prisvetile luči mesta. Nemirno so utripale, se prelivale ena v drugo in se zlivale z zvezdami... Sovražim te luči, ki se mi približujejo in se utapljuje v Krki. Ob vsaki luči, ob vsakem zvezdnem utrinku se mi razpara košček srca, v katerem je že ugasnila luč... A vse kar se utaplja v umazanozeleni Krki, daje demonski odsev na gladini. In luč, ki se utaplja na dnu

srca, se vrača še lepša in še svetlejša. Ne morem več trpeti luči, ki jo ni, ki se utaplja v temi... Silhuete črnih dreves se mi približujejo in me vabijo... Nekje v daljavi demon-sko migljajo lučke, a v moji bližini je tema; črna raztegnjena grozeča... Staplja se s hitrostjo ter postaja nedoločena; vzbuja mi bojazen v srcu...

Miran

PESEM

V noči

tih šepet dreves

in neizrečene misli visokega topola
smeh belih brez

odmevajo v ulici sanj.

v noči

jok

šepet neuslišane ljubezni

in smeh - blazneža

se preliva v ozki ulici sanj

V noči

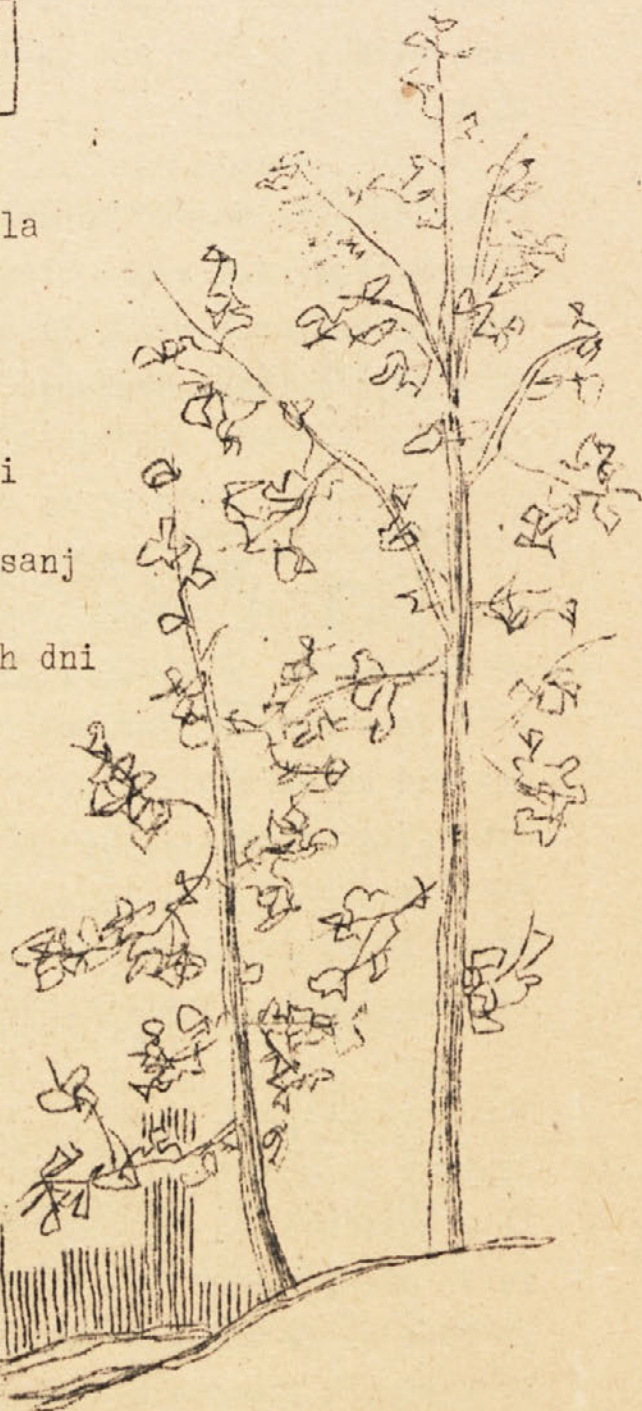
odmevajoč korak preteklih dni

in sreča - težke sanje

brez začetka

in molk

odmevajo, odmevajo...

Vera

OTOŽNI DAN

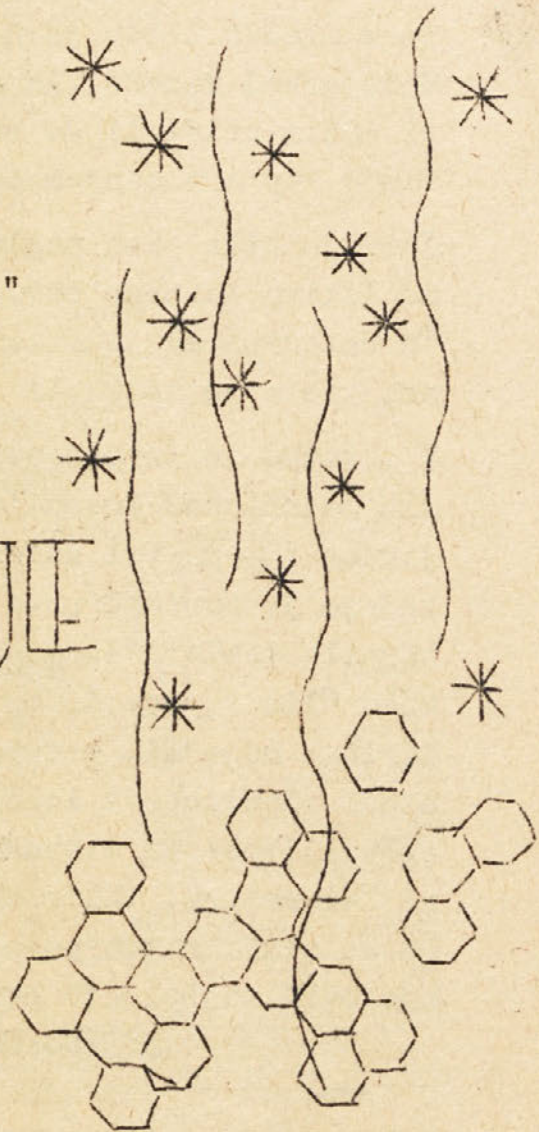
Otožni je dan prinesel mi vest,
 da tvoje ljubezen ne več ne išče.
 V sanje zavile megle so zimski večer,
 v sanje te zimske moj večni nemir.
 Ah rada dobila bi sreče prgišče
 in rekla ti: "Moje srce te še išče..."

B. Joyce

ŽIVLJENJE

Življenje je vrtiljak,
 ki ga vrtil pozabljenje...
 Vsak utrip srca je mavrica
 vtisov, srečanj spominov...
 Življenje je mozaik
 veselja, sladkosti in drugih slik...
 Življenje je hip,
 ko se znebimo krinke otožnosti,
 je vrtiljak ljubezni...

Iz enciklopedije: "Velikani našega časa" prepisala C. Herrera
 in B. Joyce

Življenska pot Jakoba Glista

Ko se je Jakob Glista rodil, mu ni bilo ime tako (čeprav ji je bil močno podoben). To ime si je nadel šele kasneje, ko je izlil svojo polno fantazijo na papir in začel nanašati barve po platnu in obrazu. Sicer pa danes umetnik, ki nima psevdonima, ni pravi umetnik.

Že v mladih letih je njegovo obnašanje (po besedah gospe Glistovke) kazalo, da iz fanta nekoč nekaj bo. K mladosti bi lahko prišteli še razbit nos sosedovega sina, okraščevanje šip s kamenjem in nakaj obiskov na postaji LM.

Šola je bila eden poglavitnih vzrokov, ki je Jakoba privedel do izliva izredno občutljiviš, z bolečino prežetih pesmi. Ta bolečina mu je vklesala neizbrisne črte na licih, ki po so, kadar je spal ali jedel, izginile.

V začetku je prepisoval pesmi manj znanih pesnikov (kritika jih je odločno zavrnila), potem se je poskusil še s prevajanjem (to je bil začetek njegovega modernizma) in navsezadnje je napisal prve samostojne pesmi. Kritika jih je ocenila takle: "Izredna sugestivnost, ki veje iz pesmi Jakoba Gliste, povede bralca preko najnežnejših, občutnih, lirično mogočnih preobratov do končne splošnočloveške resnice. Plastičnost izraza, pesniške metafore in izredna občutljivost za človeške značaje je edinstvena v svetovni literaturi. (Ultramoderna njiva naše poezije, 1962) Da bo slika o tem pesniškem geniju popolna, prilagava ene njegovih najboljših pesmi:

GLOBINA METRSKE RESNICE

O drva!	Stol s tremi nogami
Polena, ki krožijo okoli zvezd	škriplje v noč:
so njiva mesečevih nežikanj	O drva! ...
ali dimnik brez strehe.	Kako ste draga...

Toda njegov nemirni duh je segal še po drugih izraznih sredstvih. Nekaj mesecev se ni obril, in ko mu je zrasla dovolj dolga brada, je postal slikar. Za današnjega človeka se njegove metode precej nenavadne. Znana slika "Luč je padla v številko" je nastala, ko je snažilka po nerodnosti prebrnila barvo na platno, čez katero so vrešče stekle številne sosedove kure s petelinom na čelu. Ko je razstavljal svojih 20 najboljših platen, je bila norišnica v bližini vse dni nakan čudno pogosto obiskovana. To je dovolj jasen dokaz o neizmernem slikarskem geniju, ki se skriva v našem Jakobu

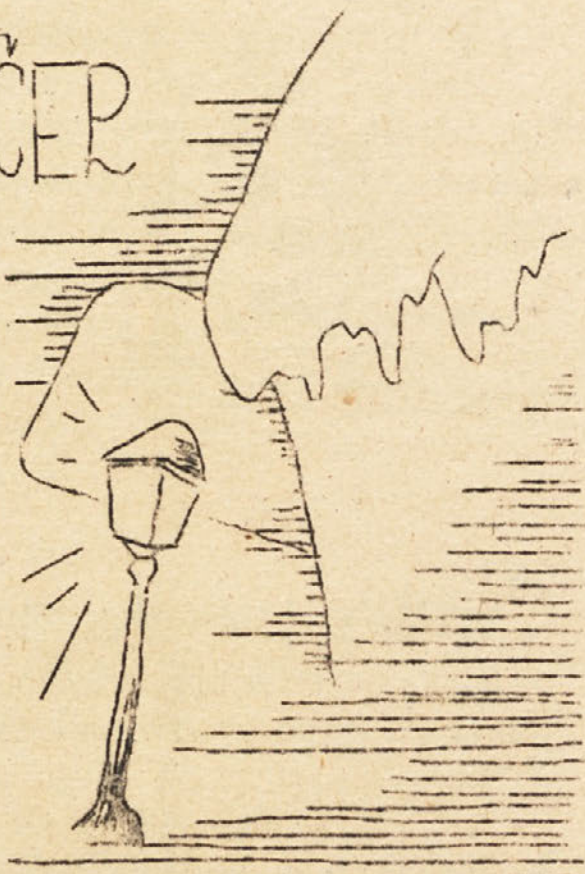
Danes je Glista najponembnejši poet in slikar na svetu, z levo roko riše (pomaga si z nogami), z desno piše in njegovi honorarji se dvigajo v onotične višine.

Dvigali se bodo toliko časa, dokler ne bo svet spoznal njegove prave idejne vrednosti...

Clay:

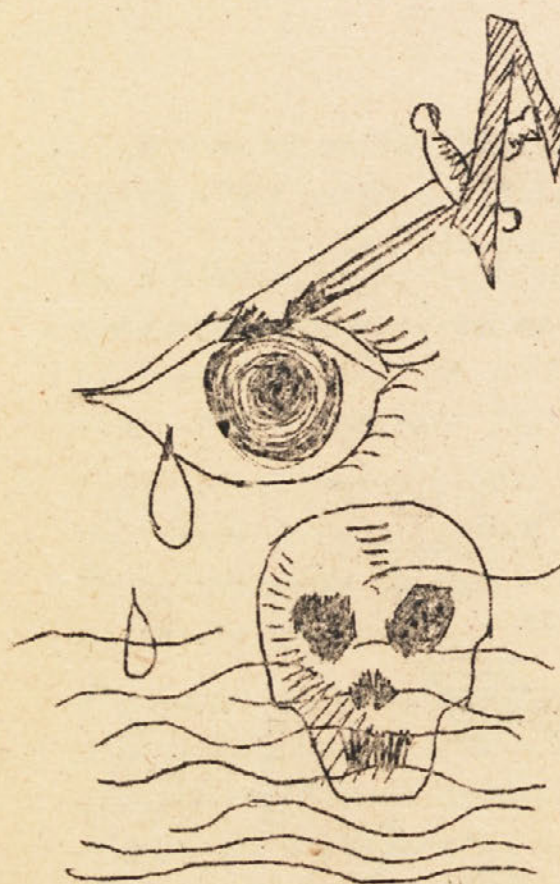
ZIMSKI VEČER

Dan zažrt v sivo nebo
neopazno unira...
Iz nračnih streh v sivino
mrzla vre tišina...
Na njegovem grobu,
svetijo nostne luči,
sence se spuščajo na ceste,
osanljen nož hiti
prek ranjenih sledov dneva.
Sonce zadušeno se lovi,
pada, pada,
drsi, beži.
Nad gorami zadnja kaplja
motno se blešči...

Zlonljeni beli peruti
oklepata ogenj,
ki žge ponoči ni kri...
Belo drhtenje,
neskončna pot želja,
trudne misli samotne...
Dva tolmana,
odsev ognja,
ki ga oklepata zlonljeni
beli peroti...

Mesto v noči

Mesto zajeto v zelene zanke
je pognalo blede kri
po žilah.

Nekaj parov motnih oči
se vleče po gubah
in srka to kri,
ki je kot opij.

Ostudna pošast je vstala
iz zelenih valov Krke,
stegnila svoje kremplje
po motnih očeh.

Krik!

V njem vino
in strupeni dih pošasti...
Mesto je pognalo kri
po žilah...

Skrita pride opolnoči

Zadnji dan pruk pred novoletnimi prazniki. V razredu vlada že prave počitniške vzdušje. Skoraj nič ne poslušam profesorice, ki razlaga geografijo. V mislih sem že pri novoletni zabavi. Kako si želim, da bi bil vendar že večer. Rada bi se čimprej pokazala v svoji novi obleki. Krasna je, iz črnega, mehkega žameta. S šlke mi bodo zavidale, mojem bo od nevoščljivosti prebledel, in kar vnaprej vem, da ne bo vas večer spregovoril nobene prijazne besede. In čoveljčki! Rdeči, l kasti in ljubki kot Popelkini. Le kakšne pričeske naj si naredim? Mama pravi, naj bi preprosta. Toda kaj, ko "vžgejo" le dekleta, ki imajo tako visoke irizure kot Eiffelov stolp. Sicer pa to ni važno. Zvečer pride tudi on. Pisal je, da prav gotovo pride, ker mi mora povedati nekaj važnega. Le kaj? Vrag

vedi, kaj ima spet za brogom! Oh, skrivnostni so ti dan-tje, večasih še bolj kot dekleta. Mar bi mi že kar v pis-mu sporočil...

Nevoletni program je za nami in maturanti sl vesno otvo-rijo prvi ples. Naš razred ima svoj prostor v kotu, kljub temu pa pri plesu pridemo na svoj račun. Plešom s sošolci in čakani. Ni ga še. Čas hitro mineva. Prijetno vzdušje vlada v dvorani. Pari plešejo v ritmu twista, povec pri mikrofonu še in še ponavlja "Twist again". Zrealca z glavnega lestencea mečejo po plesalcih lesketajoče žarke, ki se skupaj s svetlobe iz lampienčk v zlivajo v skrivno-stnih rmonijo. Podoba na stenah - škratje, mažicliji, Sneguljčica - se razgledujejo po dvorani. Ob zvokih glas-be in ob pogledu na te ljubke figure, se ti zdi, da si tudi sam del tega prevljicnega sveta. Enajst je že. Se-dim pri mizi in prebiram razglednice, na katerih se mi prijatelji in prijateljice voščili za Novo leto. Plesal-ci so zopet zaprosili. Nihče ne pride pome. En ples je ni-no. Gledam po dvorani in mislim:

-Kako, da ga še ni!

Tedaj pa :

-Smem prositi?

Zdrznem se, ko ga zagledam. Brez besed se pridruživa mo-žici, ki valovi v paskečnem ritmu. Brez besed pleševa. Le njegovo pogledu lovin. Odnika mi oči, strah me je njegove uračnosti. Opozorim ga, da mi mora še nekaj povedati. Pa ni ne reče nič drugega kot to, da sem lepa v tej novi o-bleki. In spet umolkno. Odm r. Naslednji ples pleševa zo-pet skupaj. Nekaj minut manjka do polnoči. Non časa se odloči in pove, da ljubi drugo. Sam me vo, kako se je moglo to zgoditi. Saj je mislil, da ne bo mogel ljubiti nikoli druge razen mene...

Ne sliši več, kaj govori. V meni odmeva le:

-Drugo ime, drugo ljubi!

Dela se brezbrizno. Snehljan se, negajivo pomežiknem so-šolcu, ki pripleše mimo, v resnici pa mi v prsih čivja

vihar. Ne vem, kako priden do svoje nize. Tudi z trenu-
tok ugasnejo luči. In vsi si stiskajo roke in vzklikajo:

Srečno Novo leto!

Ne morem več gledati teh veselih obrazov. Karikature, ki
se se še malo preje zdele tako duhovito, se mi zde, kot
če se mi zlovoščo roče s sten. Ne pronesem več ropeta god-
be. Nihče ne ne opazi, ko odidem iz dverane. Ko grem po
hočniku, me znanci ustavljajo:

Domov? Že sedaj? No, pa srečno Novo leto, srečno
Novo leto!

Mateja

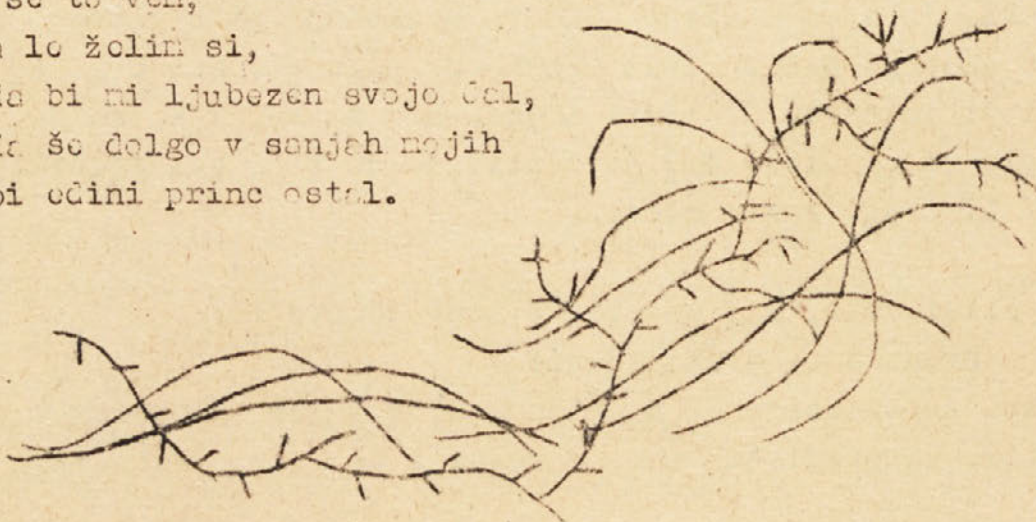
Ljubezen

Nisi prvi, ki ga ljubim
in zadnji tuči ne,
a vseno jaz se trudim,
da ne bi izgubila te.

Mar ni tobi dosti zame,
le zabave iščeš si,
srce srce te ne gane,
pokoča bal ti znana ni.

Vse to vem,
a le želim si,
da bi mi ljubezen svoje dal,
da še dolgo v sanjah mojih
bi edini princ ostal.

Mirko

OGENJ HREPENENJA

Sem dolgo ogenj hrepenenja nosil v prsih,
ki je mogočno v srcu vzplapolal.

Sem varoval ga v duši kot svetinjo,
vse dneve mislil sem le nanj.

Ko spat sem legal truden v pozni uri,
ko sem z vihrji se življenja bil,
ko sem brezskrbnosti se jaz predajal
povsod, ob vsaki uri mislil sem le nanj.

Polagoma v ogenj hrepenenja dogoreval.

Nazadnje le plamenček komaj vidni je ostal.

A jaz sem še opajal še ob misli nanj,
misleč da za polmrakom dan se spat rodi.

Bridko so varale me sanje goljufive!

Zdaj še poslednja iskra je zamrla pod pepelom

in gosta tema legla je na dušo koprnečo.

Samo spomin me zdaj še spremlja,

ko tavam razočaran v temi.

Ni več plamena sreče in ne hrepenenja

izhoda iz trpljenja najti ni.

Franci

TAVAM V NOČI

Tavam v gozdu. Noč je, mirna in hladna jesenska noč. Drevesa šepetajo v rahlem vetru, zemlja prijetno dehti, tako kot more vonjati le zemlja — po plesnobi, toda omamno. Nebo je zastrto z oblaki, le tu in tam se prižigajo zvezdice, pa spet ugašajo, včasih se pokaže celo hudomušni mesec in se široko nasmehne. Nekje daleč poje v noč sova.

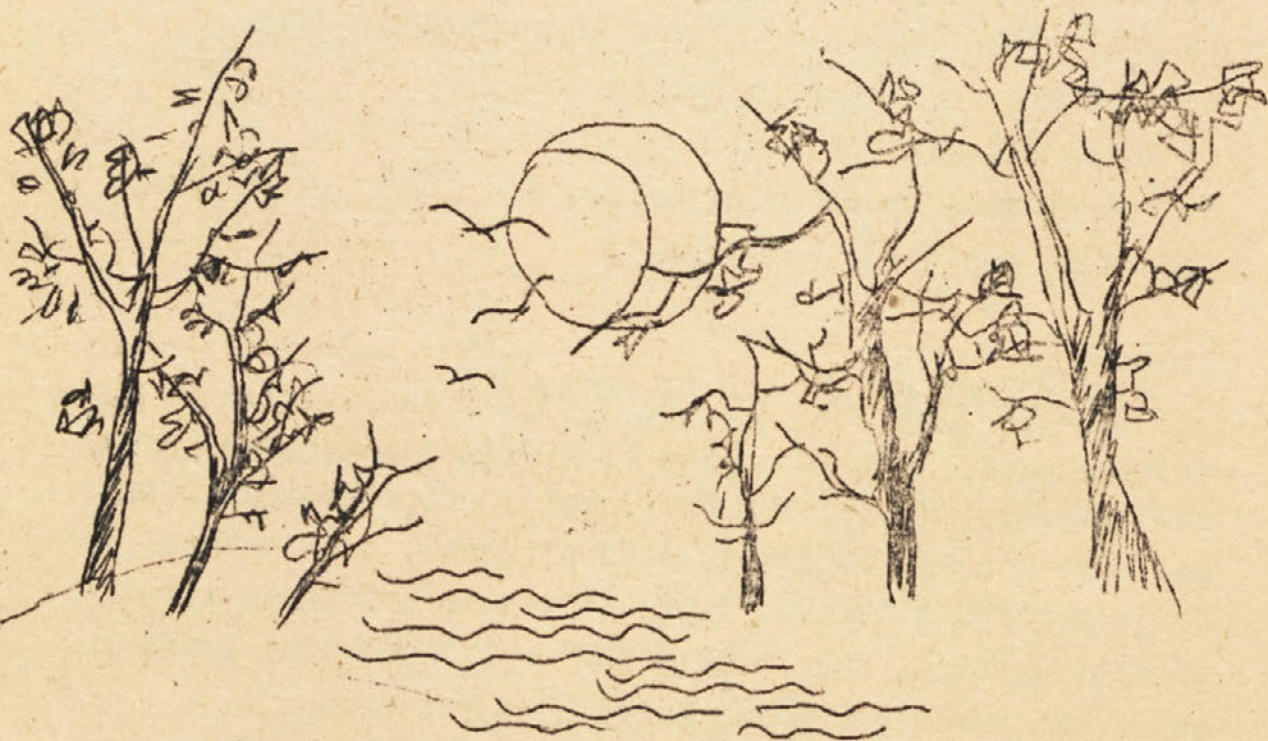
Hodim potrto, kot bi šel k rablju. Sebi se zdim kakor list,

ki ga je veter odtrgal s stare, grčave vrbe in ga zanesel v žuboreči potok. Nekaj časa pluje mirno, potem ga nenadoma pahne preko slapa, še ves prestrašen udari ob kamen. Vrtinec ga potegne na dno tolmana, pa priplava na drugem koncu ves pomečkan spet ven in se boji, kam ga bo odneslo v naslednjem hipu.

Ko sem bil še majhen, sem se bal noči, tesno mi je bilo tudi v gozdu. Danes pa sta mi tovariša. Črna noč me prijateljsko drži preko ramen in mi skrivnostno šepeta na uho, stari gozd pa naju zvesto posluša in včasih tiho zagode.

In pred menoj hodiš ti. Nikar se ne skrivaj, dobro te vidim. Spremljaš me povsod, kamor grem. Rad bi ti ubežal, pa ne morem. V šoli, doma, v mestu, vedno si pred menoj. Celc sanjam o tebi. Moram te gledati. Če zaprem oči, je še huje. Takrat se vsa bleščiš v rumeni luči, taka si kot sonce. Topla, lepa, vabljava, zvitá. Bojim se te.

Se smeješ? Nikar, prosim, ne prenesém, če se mi posmehuješ.

PREGANJANA LJUBIMCA

Pred kratkim smo imeli priložnost videti francoski barvni film Pregarjana ljubimca, s katerim se nam je predstavil znani režiser Roger Vadim. V glavnih vlogah so nastopili Brigitte Bardot, Alida Vali in Stephen Boyd.

V film nas je zvalila predvsem reklama. Kdor si je ogledal slike in na lepaku prebral ime režiserja in glavnih igralcev, si je najbrž obetal dinamičen film s polno razburljivostmi, bikoborbe, divje vožnje z avtomobili. Bikoborbo smo res videli, tudi nepričakovanih dogodkov je bilo nekaj in mislim, da nas je le to zadržalo, da smo vztrajali do konca.

Stephen Boyd je lik nestanovitnega in nepremišljenega človeka dobro zaigral. Je nekak predstavnik španskega ljudstva, ki si želi svobode in boljšega življenja.

Brigitte Bardot, je kakor v vsakem svojem filmu, tudi tu kazala svoje telesne čare, kar pa je bilo večkrat prav neumestno in neokusno. Njena igra je bila neprepričljiva in naivna. Še najbolj dovršena je bila Alida Vali v vlogi ne več mlade, avantur željne žene.

Film je stilno neenoten, saj je ob resni vsebini precej prizorov, ki vzbujajo smeh. Kaj je režiser s svojim filmom hotel povedati, ne vem. Najbrž je sredi snemanja spoznal, da gledalce ne bo ganil, zato je to poskušal doseči s smrtjo glavne igralko.

Zelo realistično je prikazal ravno špansko vas in bedno življenje v njej, spoznali smo lahko špansko pokrajino in to mu štejemo za dobro. Barve so bile lepe, tudi nekaj prizorov je bilo izvrstno prikazanih. Je pa celoten film osladna romantična zgodbica. Razočaran bo tudi povprečen gledalec, ki obiskuje kino zaradi zabave. V tem filmu jo namreč ne bo našel.

Vritmu dunajskega valč

Telovadnica, prenapolnjena z močnim sojem električnih katerih odsev se odbija od gladkega parketa, je no ko praznična. Ob stenah, kjer so položene klopi, tje in dekleta, tiho šepetajo med sabo in se od sa pričakujoče ozrejo proti vratom, ob katerih z gramofonom. Končno le dobijo znak. Plesni uč ne k plesalcem in jim veli: "Zaprosite za duna In fantje se kot eden dvignejo in se nič kaj preve vodilih o lepem vedenju pri pl su, započe in zadržajo proti dekletom, ki jih čakajo na nasprotni strani. Tudi jaz sem meč njimi. V prerivanju, ki nastane okoli deklet, komaj pridem do nje, se ne glode na to, da že dva stojita pred njo, galantno priklonim (saj domišljam si tako) in bolj sobi v brado, kot pa njej, zašepočem: "Smem prositi?" Sicer pa so te besede čisto ne potrebne; po kaj pa naj j bi prišel pro sit, če ne za plas, saj smo vendar na plesnih vajah. Okle ne se me okoli desne roke in že naju opozori učitelj: "Obrnite se v plesno smer! Ena, dve, tri; ena, dve, tri; obrat, dve, tri; obrat, dve tri."

Smešno se mi zdi to stopicanje na suho, brez glasbe, v n dar pa se učitelj potem, ko z budnim očesom spremlja naše obrate, in tu in tam še kaj popravi, nmeni k gramofonu in kmalu se v dverano priplazijo prvi, skraja tihi, potem pa vedno bolj smeli zvoki dunajskega valčka. Sedaj, ob glasbi, je vse drugače, nage postanejo lahke in kot brez teže zplavajo po parketu. Nekaj časa se predajava sicer stari, ni še vedno lepi glasbi, potem pa j pprašam:

Rada plešeš?

Seveda rada.

Tudi dunajski valček?

Tudi. Nekateri go sicer ne morejo, toda meni ugaj.

In moderni plesi?

Tudi te rada plešem, zlasti twist, madison in bossa-nova. Seveda le do neke mere. Škoda le, da se jih še niso učili.

Katera zabavna glasba ti najbolj ugaja?

Jazz. Sicer pa ljubim vse te glasbe.

In kateri pevec popevki ti je najbolj všeč?

Pat Ben.

Kaj misliš o letošnjih plesnih vajah?

Če bi šle tako naprej, se bomo valike in tanceljite naučili. Do sedaj smo vzeli še angloški valček, fox trot, dunajski valček, slow fox, argentinski tango in cha-cha. Učitelj se z nami zelo prizadeva in je z uspehom zadovoljen, upam pa, da bodo kmalu prišli na vrsto tudi najnovejši plesi, ki bi se jih zelo rada naučila.

Kaj pa čas, ali je prav izbrani?

Sicer je res, da je danes sobota, in da ob tem času navadno pomagam mami doma, vendar pa popoldne nekoliko pohitim in tako se vaj lahko udeležim.

Kaj pa fantje, ali so zelo nerodni?

No, začetniki smo pač. Navadno so fantje nekoliko bolj skorni kot dekleta, vendar pa kak neroden korak, ki mi zaide na prste, rada oprostim, saj smo vendar sošolci.

Igla na plošči je že opisovala zadnje kroge, ko sem jo še pobaral:

Kaj pa Stezice bereš? Ali so ti všeč?

Da, berem jih. Všeč so mi predvsem pesmi. Vendar pa, kakšno sodbo bi dala o njih, o tem moram še razmisliti.

Glasba je utihnila in zopet je okoli klopi nastala gneča. Izmuznila se mi je iz rok, da nisem opazil kdaj, in ne da bice ji imel čas zahvaliti, kaj šele vprašati jo za ime.

UREDNIKOV KOTICEK

Ko z današnjo številko stopamo v Novo leto in kot po navadi ob tem času potegnemo črto pod čelo, ki smo ga v preteklem letu opravili, moramo, če smo količkaj objektivni, priznati, da smo načrt, ki smo si ga zadali, vsaj do neke mere dosegli in smo lahko z njim kar zadovoljni.

Naklada se je od prvih 200 dvignila na 400 izvodov v tretji številki, in v novoletni celo na 600 izvodov, kar je do sedaj verjetno rekordno število v vsej zgodovini Stezic.

Tudi kvaliteta šlenkov in tiske se je po splošnem mnenju dvignila in je različna med prvo in zadnjo številko že občutna. Če se vprašate, zakaj so Stezice doživle tako nenaden vzpon, vam lahko odgovorim. Vzrokov za to je več, eden glavnih pa je to, da se nam je posrežilo odstraniti mejo med piscem in bralcem. Bralec se zaveča, da je ta list pravzaprav njegov, da bo v njem našel izražene svoje misli in svoje hotenja, dogodke in novice iz svojega okolja, in prav nič več ne čuti zadrege in strahu, ko hoče, da se tudi kaj njegovega objavi v njem. V pogovoru često slišim ne več samo Stezice, ampak naše Stezice in kačar slišim tako, sem res vesel. To nam je vsem, ki pri Stezicah sodelujemo, v veliko priznanje in spodbudo za nadaljnje delo.

600 izvodov vsekakor ni malo, saj na gimnaziji ni dosti več kot 300 dijakov in je, da se tako izrazim, gimnazija že zasičena. Na EŠ smo našli veliko število vnetih bralcev, pa tudi sodelavcev, saj tam nimajo svojega glasila, in so vsaj toliko časa, dokler ne bo osnovano enotno srednješolsko glasilo (ki je še v načrtu), pripravljani objavljati svoje prispevke v našem listu. Osnovna šola ima sicer svoje "Odmeve", vendar izhajajo zelo poredko (to ni čudno, saj so sodelavci še zelo mladi in potrebni nasvetov), zato so dijaki sedmih in osmih razredov pokazali za Stezice velik interes, tako da bomo tam lahko prodali veliko število izvodov.

ŠPORT

SIC ITUR AD ASTRA...

Košarka je v začnjem letu najbolj napredovala. Zmaga proti prvaku Nove Gorice je omogočila skok za dve ligi. V drugi slovenski ligi večina Novomeščanom ni dajala posebnih možnosti za obstoj, posebno še, ker so nekateri standardni člani prvega moštva pred prvenstvom ali med njim odšli k vojakom. Kljub vsem pesimističnim napovedim so Novomeščani obstali v ligi. Pred novo sezono pa se je pojavil cel kup vprašanj, predvsem finančnih, kadrovskih in igralskih.

Levorokega centra novomeških belih Igorja Knolla menda ni treba posebej predstavljati. V zadnjem letu si je z dobro igro zagotovil stalno mesto v prvi petorki. Njegove misli o stanju v novomeški košarki so obenem tudi misli ostalih košarkarjev. Takole pravi:

Koliko časa že igraš košerko?

Resno sem zažel s košerko šele pred dvema letoma

Kako si zadovoljen z letošnjo uvrstitvijo?

Zelo sem razočaran, saj prej nismo bili vajeni porezov, ker so igrala mnogo slabša moštva.

Katera dva dogodke - vesel in žalosten - sta ti najbolj ostala v spominu v pretekli sezoni?

Najbolj sem bil vesel v Sežani, ko smo v dramatični borbi zmagali in ostali v ligi. Najbolj žalosten pa sem bil v Novem mestu. Tudi tistikrat smo igrali s Sežano, a smo po spletu nesrečnih okoliščin izgubili, čeprav smo bili boljše. Na igrišču je nastala narevnost smešna situacija, saj sta se dva Novomeščana neuspešno borila proti petim gostom.

Kdo je bil po tvojem mnenju v letu 1963 najboljši novomeški košerkar?

Splihal.

Kako si zamišljaš najmočnejšo postavo, v kateri bi igral t. tudi ti?

Šetina Jože, Petrić Andrej, Knoll, Kopač in Splihal.

Kakšno mesto pričakuješ v letošnji sezoni?

Vsekakor nekje v vrhu.

Kako bi se dvignila kvaliteta novomeške košerke?

Prečvsem bi bil potreben profesionalni trener in pa večja disciplina igralcev.

Kdo bo v prihodnjem letu branil barve novomeske košarke? Ali bo Novomeščanom uspelo prodrati v vrh, kakor je napovedal Knoll?

Kar pogledjmo! Igrali bodo naslednji: Andrej Petrič. Igralec, ki so ga Novomeščani letos najbolj pogrešali, je bil prav Petrič. "Spiritus agens" novomeske košarke, igralec z izrednim pregledom ter neprehođen v obrambi, bo vsekakor glavni steber ekipe.

Setina Franci: Zelo dobri skoki v obrambi pod lastnim košem so njegova glavna odlika. Kečar mu poleg tega še "steče" v napadu, je naravnost nezačržen. Njegovo delo bo s prihodom Petriča še olejšano.

Franko: Po prihodu iz Murske Sobotne ni bil v taki formi kot lani. Kljub temu lahko, če je razpoložen, zaigra na vseh mestih v moštvu.

Uhen: Bivši igralec Zelene jame iz Ljubljane je za Novomeščane vsekakor okrepitev. Prezinen občutek za doseg koša je njegova glavna odlika. Indolentnost v igri pa je njegova največja pomanjkljivost.

Potrč: Nekdanji slovenski rekorder v skoku v višino se je povsem posvetil košarki. Resnost pri treningu in izreden skok sta njegovi glavni orožji. Izboljšati pa bo moral igro v napadu.

Knoll: Levoroki center je eden najresnejših igralcev v moštvu. Tudi njega odlikuje izvrsten skok. Enako dober je tako v obrambi kot v napadu. Njegov odnos do košarke ter zelo dober strel bosta tudi v prihodnje povzročala obilo preglavic nasprotnikom.

Splihal: "Enfant terrible" novomeske košarke ima do športe popolnoma napačen odnos. Zato tudi njegova igra v tej sezoni ni bila taka, kot bi lahko bila. S svojimi atraktivnimi vložki med igro sicer navduši gledalce, zato pa je za skupno igro

večkrat nekoristen. V prihodnje bi moral odpraviti predvsem nedisciplino in neresnost.

Folenšek: Prav tako kot Splihal tudi on jemlje košarko kot atrakcijo in zabavo gledalcem. V napadu je mnogo boljši kot v obrambi.

Petrič Janko: Igralec, ki je že presegal svoj zenit, bo slej ko prej prepustil mesto mlajšim in se popolnoma posvetil poslu tehničnega vodje ekipe.

Blažič: Je najbolj borben igralec, toda precej neizkušen. Z igranjem bo odpravil tudi to slabost.

Falkner: Vsekakor je najnesrečnejši igralec Novomeščanov. Vedno poškodovan sploh ni mogel pokazati svojega znanja. Zobj je spet zdrav in že nestrpno pričakuje prvih borb.

Letos bodo v ligi igrala naslednja moštva: Moste, Jesonice, Nova Gorica, Spodnja Šiška, Novo mesto.

Ker se bodo uredile razmere v društvu, saj bo prišel trener, ki bo vodil prvo moštvo in mladince, verjetno ni pretirana misel o visokem plasmanu. Morda ni nedosegljivo tudi prvo mesto in vstop med desetorico najboljših slovenskih moštev, kar bi še povečalo že tako velike zanimanje za košarko v metropoli Dolenjske.

Košarka postaja brez dvoma šport št. 1 v mestu ob Krki. Člani, mladinci, mladinke in pionirska šola samo podpirajo to trditvev. Košarka se je zasedrala v Novem mestu in gledalci že nestrpno pričakujejo novih borb z. točke, novih kešov, novih presenečenj in seveda razočranj...

